

der blev afholdt, og derfor har vi ikke nødig at bruge de 72 underskrifter, der er indsamlet. Høringen blev holdt, det var vores ønske, det er vi glade for, og vi vil gerne kvittere over for udvalgets formand.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu er det, som om den høring, der blev holdt forleden, er kommet helt i centrum af mediebatten, og så må det være ærligt og redeligt, at jeg siger, hvordan jeg opfattede den. Jeg var der det meste af tiden, jeg sad også lidt i formandsstolen her i Folketingssalen, men lige så snart jeg var færdig med det, var jeg inde til høringen.

Det kan ikke være rimeligt, at nogen vil tvinge mig til at sige noget andet om den høring, end jeg rent faktisk mener. Jeg mener, det var en skævvredet høring, det skal jeg overhovedet ikke lægge skjul på. Jeg følte, at flere af dem, der var indkaldt – og det skal formanden for Kulturudvalget naturligvis ikke bebrejdes, for det var svært at finde de folk, der skulle tale på høringen, i løbet af 2-3 dage, og hastværk er som bekendt en gang imellem lastværk – ikke gav det, jeg vil kalde en objektiv, saglig fremstilling af hele mediepolitikken, men lad det ligge. Det er min holdning, og andre, der går på talerstolen, har en anden holdning, fordi de måske føler, at deres synspunkter blev bedre tilgodeset af de udtalelser, der fremkom fra de såkaldte eksperter.

Med hensyn til ændringsforslagene må jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at med 2 minutters taletid kan jeg jo ikke nå at gennemgå alle syv ændringsforslag. Vi har naturligvis nøje vurderet de syv ændringsforslag fra bl.a. SF, Socialdemokratiet og Enhedslisten, og det bliver et rungende nej til dem alle sammen. Sådan er forligsaftaler nu engang, så det kan vel ikke være nogen stor overraskelse for nogen, at vi stemmer nej til de ændringsforslag.

Hr. Khader siger noget om lovsjusk, men det må jeg på det bestemteste afvise. Den mediepolitiske aftale blev indgået den 2. juni, og så har man udformet lovforslaget i sommermånederne og fremsat det meget hurtigt efter, at Folketinget trådte sammen i oktober. Der har været oceaner af tid til at gå lovforslaget igennem og stille spørgsmål i Kulturministeriet, og hvad ved jeg, så at begynde at tale om lovsjusk og drage en højesteretsdommer ind i billedet – nej, det er ikke det niveau, jeg vil diskutere denne sag på.

Derimod vil jeg hellere sige noget om TV 2 – lampen lyser, så fru Marianne Jelved får ikke noget svar bedre på sit meget kvalificerede spørgsmål.

Kl. 10.55

Formanden:

Fru Jytte Andersen og derefter hr. Aage Frandsen og hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg synes, det var en aldeles forargelig kritik, hr. Poul Nødgaard kom med af denne høring. Der var et meget kvalificeret forum, og jeg kan betro hr. Poul Nødgaard, at i Socialdemokratiet har vi ikke ét sekund fortrudt, at vi står uden for denne medieaftale. Hvis vi alligevel havde gjort det, bekræftede høringen entydigt, at det fornuftigste, man kan gøre, hvis man vil sikre danskerne et godt fjernsyn, er at stå uden for aftalen.

Med hensyn til den nedladende holdning over for eksperterne, skal jeg sige, at det var altså de ypperste eksperter, og de var ikke bare fra Danmark. Den norske professor i medievidenskab og medlem af Norsk alment Kringkastingsråd, som det hedder, advarede faktisk entydigt imod en privatisering af TV 2 med den argumentation, at man ikke kan opretholde en god public service og et godt fjernsyn, når der ikke er økonomisk grundlag for det, og det er der ikke i den konstruktion, man åbner vejen for med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Da Venstres ordfører holdt sit indlæg, mente han, at han kun havde et kort øjeblik til at fortælle noget om ændringsforslaget, og hr. Nødgaard talte om, at han kun havde 2 minutter. Jeg går ud fra, at hr. Nødgaard ved, hvor mange minutter der er til at forholde sig til ændringsforslag ved andenbehandlingen.

Med hensyn til høringen siger hr. Nødgaard, at den kunne han godt have været foruden. Det var vel, fordi udsagnene ikke blev, som hr. Nødgaard gerne ville, men jeg ved ikke, om hr. Nødgaard havde bedt udvalgsformanden og udvalgssekretæren om nogle bestemte navne, så ikke alle synspunkter blev tilgodeset. Flere af de eksperter, der var til stede og forholdt sig til public service-begrebet, er jo ansat på danske universiteter, og jeg tror ikke, man kunne have fundet nogen ansatte på noget dansk universi-